

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/9/2023
Identifikačné číslo spisu: 1022201427
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:1022201427.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Jozefa Šutku v trestnej veci proti obvinenému B. Z. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 28. februára 2023 v Bratislave o dovolaní obvineného B. Z. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26. októbra 2022, sp. zn. 1Tos/108/2022, v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I zo 16. marca 2022, sp. zn. 0T/92/2017, v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Bratislava I z 1. júla 2022, sp. zn. 0T/92/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku dovolanie obvineného B. Z. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I (ďalej tiež „okresný súd“) uznesením zo 16. marca 2022, sp. zn. 0T/92/2017, podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený B. Z. sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 21. mája 2017, sp. zn. 0T/92/2017, a právoplatného 21. mája 2017, neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok vykoná. Zároveň ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 26. októbra 2022, sp. zn. 1Tos/108/2022, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom pre dovolacie konanie zvoleného zástupcu 30. novembra 2022 dovolanie a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V odôvodnení tohto mimoriadneho opravného prostriedku obvinený po stručnom zrekapitulovaní predchádzajúceho konania a rozhodnutí počas neho vydaných poukázal na § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a uviedol, že v tomto ustanovení sú upravené prípady, ktoré zákon považuje za také

vážne, že obhajoba obvineného musí byť zabezpečená prostredníctvom obhajcu, bez ohľadu na stanovisko obvineného alebo odsúdeného. Pokračoval, že prítomnosť obhajcu na verejnom zasadnutí žiadal. Poznamenal, že v prípade, že odsúdený si nezvolí obhajcu sám, resp. mu ho nezvolí iná oprávnená osoba, ustanoví mu ho štát prostredníctvom sudcu; tým, že žiadal prítomnosť obhajcu bolo podľa neho povinnosťou sudcu prvého stupňa mu obhajcu zabezpečiť. Poukázal na § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a uviedol, že tým, že bolo na súde rozhodované bez prítomnosti obhajcu vo veci kde to zákon prikazuje, nakoľko bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody, požiadal Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby vyslovil porušenie zákona.

Prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že v súlade s konštantnou judikatúrou súdov Slovenskej republiky vo vzťahu k oprávneným osobám na podanie dovolania je zrejmé, že obvinený podal dovolanie proti uzneseniu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia, hoci na to nebol oprávnený. Pokračovala, že obvinený totiž môže podať dovolanie len proti právoplatnému rozhodnutiu o vine a treste ako o základnej otázke trestného konania, ktorým sa trestné konanie právoplatne končí, inými slovami, ktorým sa končí konanie „o trestnom obvinení“ v zmysle Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. Obvinený, ako aj osoby oprávnené podať v jeho prospech opravný prostriedok za podmienok uvedených v ustanovení § 369 ods. 5 Trestného poriadku, a tiež generálny prokurátor sú v súlade s § 369 ods. 2 Trestného poriadku subjektmi oprávnenými na podanie dovolania len proti taxatívne uvedeným rozhodnutiam. Ide o rozhodnutia vo veci samej, teda meritorne rozhodnutia, ktorými sa trestné stíhanie končí. Za takéto rozhodnutie nemožno považovať uznesenie o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe a o výkone podmienčne odloženého trestu, ani uznesenie o zamietnutí sťažnosti obvineného proti takémuto uzneseniu. Poukázala na § 371 ods. 2 Trestného poriadku a uviedla, že jedinou oprávnenou osobou na podanie dovolania v prípade porušenia ustanovenia Trestného zákona alebo Trestného poriadku o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienčne odložený, je minister spravodlivosti, pričom dovolanie podáva v súlade s § 369 ods. 1 Trestného poriadku len na podnet osoby, ktorej Trestný poriadok nepriznáva právo na podanie dovolania, okrem osoby, ktorá nespĺňa podmienku dovolania uvedenú v § 372 ods. 1 Trestného poriadku (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. októbra 2019, sp. zn. 2Tdo/65/2019, alebo uznesenie z 5. októbra 2022, sp. zn. 1Tdo/14/2022).

S poukazom na uvedené skutočnosti prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

Podaním doručeným okresnému súdu 16. februára 2023 a následne Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 24. februára 2023 sa obvinený prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k vyjadreniu prokurátorky k jeho dovolaniu. Opätovne zdôraznil, že chcel využiť svoje právo na obhajobu, avšak obhajcu sa mu na určený termín pre krátkosť času nepodarilo zabezpečiť, nakoľko v tomto čase bol vo výkone trestu. Poukázal na § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, čl. 40 ods. 3 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práva slobôd ako ústavný zákon Federálneho zhromaždenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že pochybenie súdov, ktoré znemožnili plné uplatnenie jeho práva na obhajobu a tým na spravodlivý proces. Dodal, že predmetné je možné len prostredníctvom uplatnenia mimoriadneho opravného prostriedku, ktorý je určený na nápravu procesných a hmotnoprávných väd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Trestného poriadku a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

V prvom rade treba k veci uviesť, že ustanovenie § 371 ods. 2 Trestného poriadku rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienčnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon

bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Trestného poriadku.

V prípade takýchto (iných) rozhodnutí predstavuje porušenie Trestného zákona osobitný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Trestného poriadku, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti a ktorý je vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku spočívajúcim v zásadnom porušení práva na obhajobu, ktorého uplatnenia sa v tejto veci domáha obvinený, v pomere špeciality. Zo znenia § 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku pritom vyplýva, že obvinený je oprávnený podať dovolanie proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok, iba vtedy, ak bol tento opravný prostriedok podaný proti niektorému z rozhodnutí uvedených pod písmenami a) až g) tohto ustanovenia. Rozhodnutie o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, však v tomto výpočte nie je.

Z uvedeného je zrejmé, že proti uzneseniu o neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, resp. proti rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok proti takémuto rozhodnutiu, je oprávnený podať dovolanie len minister spravodlivosti.

Tieto dôvody viedli najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci dôvody dovolania nie sú zjavne splnené, a preto dovolanie obvineného B. Z. podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí odmietol.

Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.